

hos Beboerne at indlemmes i Velle Amt, vil mindst af Alle jeg benægte, men jeg troer, at det maae vi overlade til et senere Tidspunkt og en nærmere Overveielse, naar det skal stee.

Casse: Det forekommer mig, at de Erindringer, der allerede ere gjorte mod Lovudkastet, som det er kommet tilbage fra Landstinget, have saa stor Betydning, at man ikke uden særdeles Betænkelse kunde gaae ind derpaa, og jeg troer, at selv om man vil betragte det som en Dei, man senere kan fravige ved at faae en anden Ordning istand, er dette i sig selv betænkeligt, da man derved for det Første binder sig stærkere, end man har lyst til, og i alt Fald hos de paagjældende Sognebeboere vækker en Formening om en Ordning, som man overmaade let kan sætte sig ind i, at de maae være utilfredse med. Saa vigtigt det forekommer mig at være, at Loven kommer ud, vil jeg, naar jeg sætter de to Alternativer ved Siden af hinanden, enten at tage Landstingets Forslag, eller at Loven ikke kan komme ud, intet Dieblif tvivle paa, at det Bedste er, at Loven kommer til at hvile. Disse Betragtninger lede mig til at stemme for og tilraade Thinget at stemme for Udvalgets Forslag. Der er gjort den Bemærkning fra den ærede Indenrigsministers Side, at dette Forslag vil kunne medføre praktiske Ulemper med Hensyn til Ordningen, navnlig for de Jurisdictioners Vedkommende, med hvilke der er Spørgsmaal om at gjøre Forandring. Disse Vanstueligheder og Ulemper kunne vistnok frembyde sig, men de ere i alt Fald ikke af anden Natur, end at de mulig maae kunne hæves ved Forhandlinger, og kommer Sagen til at henstaae, vil der være saa meget bedre Leilighed til med Virkning at søge at faae de Forholdsregler truffet, som kunde være fornødne for en Ordning. Jeg kan ikke lade ude af Betragtningen, at netop Omordningen af Jurisdictionssforholdene vil kunne stee efter Foranstaltning fra Regjeringens, og navnlig fra Justitsministeriets Side, uden at der bliver Spørgsmaal om at behøve nogen Stadsfæstelse derfor ved Lov, forsaavidt de Forandringer, der tilsigtes foretagne, ikke gjøre nogen Pengebevilling nødvendig. Jeg tillader mig derfor

gentagende at tilraade Thinget ikke at gaae ind paa Landstingets Lovforslag, men derimod at stemme for Udvalgets Forslag.

C. Nimestad: Jeg vil blot med Hensyn til, at der fra to Taleres Side er fremkommet Hentydninger til, at man burde stemme for Udvalgets Endringsforslag som et Middel til at bevirke, at Loven ikke kom ud iaar, bemærke, at dette ingenlunde er Udvalgets Tanke. Udvalget holder sig selv overbeviist om, at Lovforslaget i den Stikkelse, det vil faae ved dets Forslag, vil fuldkommen gjøre Fyldest og opfylde de Fordringer, som man bør stille. Men ligesom Udvalget er enig med de to ærede Talere i, at naar man er stillet mellem at vedtage Landstingets Forslag, eller at Loven kommer til at hvile, bør man foretrække det Sidste, saaledes er jeg selv personlig saa temmelig enig med det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) i den Deel af hans Præmisser, som gif ud fra, at Loven ikke var tilstrækkelig moden; den høitærede Indenrigsminister syntes vel at betragte det som et Slags Plaisanterie, at man ikke ansaae Sagen for moden til Afgjørelse, efter at have været Gjenstand for Overveielse her i to Maaneder; men Sagen er, at hvergang man er kommen paa et nyt Stadium, er der bestandig kommet nye Oplysninger, nye Data, som have stillet Sagen i et nyt Lys, ligesom der bestandig, saavidt Udvalget bekjendt, endnu ikke foreligger Erklæringer fra de locale Autoriteter, navnlig fra vedkommende Amtmænd. Jeg tillader mig derfor at være enig med det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) deri, at det er usikkert, om Loven i dette Dieblif er moden til Vedtagelse; men iøvrigt vil Udvalget ikke frygte for, at den Ordning blev vedtagen, som det har foreslaaet, da det er overbeviist om, at den vil fyldestgjøre de væsentligste Hensyn, der bør tages.

Rettelser i Fallesens Foredrag.

Sp. 3382, 5te Linie f. n.: „Baverne“, læs: „Dplagsbeviser“.